

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
2.Mpkf.35.124/2021/3.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a személyesen eljáró **Felperes** (felperes címe) felperesnek – a dr. Fónagy Sándor ügyvéd (alperesi jogi képviselő címe) által képviselt **Alperes** (alperes címe) alperes ellen) kártérítés megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 8.M.70.185/2021/2. számú végzése ellen az alperes által 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A fellebbezési eljárás 9.000 (kilencezer) forint összegű illetékét az alperes viseli.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. február 5-én kelt 8.M.70.185/2021/2. számú végzésével egyetemlegesen kötelezte a felperest és az alperest a Határozat szám1 fizetési meghagyásos eljárásban feljegyzett 300.000 forint eljárási díj megfizetésére a Magyar Országos Közjegyzői Kamara részére.

[2] Határozata indokolásában rögzítette, hogy a felperes a 2018. március 12-én bekövetkezett balesetével kapcsolatosan mindösszesen 22.137.750 forint kártérítés megfizetése iránt kívánt igényt érvényesíteni az alperessel szemben. A peres eljárásban az alperes az érdemi ellenkérelem előterjesztésére megadott határidő meghosszabbítását kérte arra figyelemmel, hogy a felek között a biztosító bevonásával egyeztetés folyik. Ezt követően az alperes a 7., míg a felperes a 8. sorszámú beadványában a per megszüntetését kérte az egyezségre tekintettel, annak tartalmát azonban a bírósággal nem közölték.

[3] Mindezek okán az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 241. § (1) bekezdésének b) pontja alapján az eljárást megszüntette és kizárólag a mérsékelt eljárási illeték viseléséről rendelkezett, a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült eljárási díj megfizetéséről azonban nem. Ez utóbbi körében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (a továbbiakban: MOKK) 2021. január 14-én a végzés kiegészítését kérte a Pp. 261. §-a és a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény (a továbbiakban: Fmhtv.) alapján.

[4] Az Fmhtv. 42. § (1) és (4) bekezdése, 44. § (1) bekezdése, 45. § (1) bekezdés a) pontja, 50. § (1) bekezdése, 50/B. § (1) és (2) bekezdés b) pontja, valamint a Pp. 261. § (1)-(5) bekezdése alapján – tartalma szerint – pótolta a permegszüntető végzés hiányát és rendelkezett annak kiegészítéséről közjegyzői eljárásban felmerült eljárási díj megfizetése kapcsán. E körben a feleket egyetemlegesen kötelezte a MOKK által helyesen a díjalap után számított 300.000 forint költségkedvezmény folytán meg nem fizetett eljárási díj viselésére, miután a peres eljárás megszüntetését a felek közösen kérték. Megállapította továbbá, hogy a felperes részére megállapított munkavállalói költségkedvezmény a Pp. 261. § (5) bekezdése alapján a felperest a díj megfizetése alól nem mentesíti.

Az alperes fellebbezése

[5] Az elsőfokú bíróság döntése ellen az alperes élt fellebbezéssel és elsődlegesen a Pp. 381. §-a alapján a végzés hatályon kívül helyezését és az eljárást bíróságot új eljárás lefolytatására kérte kötelezni, míg másodlagosan a végzés megváltoztatását és az alperes egyetemleges marasztalásának mellőzését kérte.

[6] A hatályon kívül helyezés indokolásául az elsőfokú bíróság azon eljárási szabálysértésére hivatkozott, miszerint nem biztosította a nyilatkozattétel jogát. A Pp-nek az egyezség esetén a perköltség viselésére vonatkozó 84. §-ára utalva becsatolta a felek 2019. november 4-én peren kívül megkötött egyezségét, melynek 5. pontjában akként állapodtak meg, hogy perköltségre nem tartanak igényt és a felmerült költségeiket a felek maguk viselik. Rámutatott, hogy az egyezség a felek között a perköltségre is kiterjedő polgári jogi megállapodást hozott létre, még ha azt a bíróság nem is hagyta jóvá. Kiemelte továbbá, hogy a végzés kiegészítését a MOKK kérte, amely kérelmet az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna küldenie részére. Ez esetben csatolni tudta volna a felek közötti peren kívüli egyezséget, amelyből megállapítható, hogy a felperes köteles viselni a saját oldalán felmerült költséget. Mindezek okán a jogszabálysértő végzés hatályon kívül helyezésének van helye és az új eljárásban kizárólag a felperes kötelezhető a 300.000 forint eljárási díj megfizetésére.

[7] Másodlagosan a Pp. 383. § (3) bekezdése alapján kérte az elsőfokú döntés megváltoztatását az Fmhtv. 50/B. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontjának megsértésére

hivatkozással. Érvelésként e körben is azt adta elő, hogy az elsőfokú bíróság eljárása keretében csak akkor lett volna lehetőség a felek egyetemleges kötelezésére, amennyiben felhívását követően a perköltség részét képező eljárási díj viseléséről nem nyilatkoztak, ennek hiányában az elsőfokú döntése idő előtti volt.

[8] A felperes a fellebbezésre felhívás ellenére észrevételt nem tett.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[9] Az alperes fellebbezése nem alapos.

[10] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást megszüntető végzés kiegészítése körében a jogszabályoknak megfelelő, érdemben helyes döntést hozott.

[11] Peradat, hogy a felperes az alperessel szemben fennálló igényét a perindítást megelőzően fizetési meghagyásos eljárásban kívánta érvényesíteni, az eljárásban költségkedvezmény folytán eljárási díjat nem fizetett. A fizetési meghagyásos eljárás az alperes ellentmondása folytán perré alakult. Az elsőfokú bíróság az eljárást még a perfelvételi tárgyalás kitűzését megelőzően a felek közös kérelmére a Pp. 241. § (1) bekezdés b) pontja alapján megszüntette anélkül, hogy a fizetési meghagyásos eljárásban felmerült eljárási díj viseléséről rendelkezett volna.

[12] Az Fmhtv. 50/B. § (1) bekezdése alapján főszabály szerint a bíróságnak kell köteleznie a felet a meg nem fizetett díjnak a megfizetésére, mégpedig oly arányban, amely szerint a perköltség vagy a perköltség megfizetésére is köteles. Az Fmhtv. 46. §-a szerint ez a díj a perköltség részét képezi és ezt a rendelkezést tartalmazza a Pp. 261. § (1) bekezdése is, a pernyertesség-pervesztesség aránya azonban a per megszüntetése esetén nem értelmezhető úgy, ahogy azt a Pp. 83. §-a szerinti perköltség viselésére vonatkozó főszabály tartalmazza.

[13] Nem fogadta el a másodfokú bíróság az alperes álláspontját arra nézve, hogy a perbeli esetben az eljárási díj megfizetésére a Pp. 84. §-a alapján a felperes lenne köteles, figyelemmel a peren kívüli egyezség tartalmára. A felek nem vitatottan az egyezségüket peren kívül kötötték meg, azt nem kívánták a bíróság által „jóváhagyatni”, ezért esetükben az Fmhtv. 50/B. § (2) bekezdésében foglalt speciális szabály az irányadó. Ennek értelmében az (1) bekezdésben rögzítettektől eltérően egyetemleges kötelezettség terheli a feleket a feljegyzett eljárási díj MOKK részére történő megfizetésére az a-c) pontban felsorolt esetekben, így a b) pont értelmében akkor is, ha a bírósági eljárás a felek közös kérelme folytán szűnt meg.

[14] Ezért nem volt relevanciája annak a körülménynek, hogy a felek önként nem csatolták az elsőfokú bíróság részére a peren kívül megkötött egyezségüket, illetve ennek benyújtására az elsőfokú bíróság sem hívta fel a feleket. Az Fmhtv. 50/B. § (2) bekezdése kifejezetten szabályozza azt az esetkört, amely módon a jelen perbeli eljárás megszűnt, így az irányadó jogszabályok megfelelően helyesen határozott a felek egyetemleges kötelezéséről az eljárási díj viselése kapcsán az elsőfokú bíróság.

[15] Mindezek okán az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezését megalapozó eljárási szabálysértésre vonatkozó alperesi jogi érvelés nem volt megalapozott. Az ítéltábla - a fentiekből következően - a fellebbezés alapján nem látott lehetőséget az elsőfokú határozat megváltoztatására sem, ezért az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 391. §-a alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] A díjfeljegyzési jog engedélyezésének alapjául szolgáló körülmények igazolásáról, valamint a fizetési meghagyásos eljárással összefüggő költségek előlegezéséről, megfizetéséről és behajtásáról szóló 27/2017. (XII. 27.) IM rendelet 4. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a díj megfizetésének módját az Fmhtv. 46. §-a tartalmazza és a díjfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett díjat végrehajtási költségként kell behajtani.

Záró rendelkezések

[17] A felperes másodfokú perköltség igényt nem terjesztett elő, így e körben a másodfokú bíróságnak határoznia nem kellett a Pp. 81.§ (1) és (5) bekezdése és 82.§ (3) bekezdése alapján.

[18] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, tekintettel azonban arra, hogy a fellebbezési illetéket előzetesen leróta, annak megfizetéséről sem kellett rendelkezni. Ezért a másodfokú bíróság csupán megállapította, hogy a fellebbezéssel érintett követelés (eljárási díj) összege után számított, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§ (1) bekezdése, 42.§ (1) bekezdése és 47.§ (1) bekezdése szerinti illetéket az alperes viseli.

[19] A másodfokú bíróság a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

dr. Orosz Andrea s.k.
a tanács elnöke

dr. Szalai Beatrix s.k.
előadó bíró

dr. Laczó Adrienn Lilla s.k.
bíró